

UBND QUẬN LÊ CHÂN
TRƯỜNG TIỂU HỌC VĨNH NIỆM

BÀI DỰ THI
**“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ
VÀ MÁI TRƯỜNG”**
NĂM 2024

Họ và tên: **Vũ Tuệ Giang**

Sinh ngày: 29/11/2014

Lớp : 5A5

Trường : Tiểu học Vĩnh Niệm

Số 411 - Thiên Lôì - Vĩnh Niệm

Lê Chân - Hải Phòng

Số điện thoại: 0936990960

Hải Phòng, tháng 10 năm 2024

THÔNG TIN CÁ NHÂN

Họ và tên: Vũ Tuệ Giang

Sinh ngày: 29/11/2014

Lớp : 5A5

Trường : Tiểu học Vĩnh Niệm

Số 411 - Thiên Lô - Vĩnh Niệm - Lê Chân - Hải Phòng

Số điện thoại: 0936990960

KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG DẤU YÊU!

Cuộc đời mỗi con người đều là một cuộc hành trình rộng lớn thênh thang. Trong hành trình ấy, luôn có những khoảnh khắc thuộc về những nơi mà trái tim ngẩn ngơ thương thương nhớ nhớ. Một trong những nơi đặc biệt đó, không đâu khác chính là mái trường tiểu học Vĩnh Niệm thân yêu.

Trong tiếng vọng về của quá khứ, em bồi hồi nhớ lại ngày đầu tiên đi học – ngày đầu tiên đến với ngôi trường này. Cảm giác hồi hộp, háo hức chờ mong dường như vẫn vẹn nguyên giống khoảnh khắc em bước chân qua cánh cổng lớn màu trắng tinh khôi. Cổng trường mở ra, cả thế giới bên trong náo nhiệt và đầy bất ngờ. Những hàng cây rì rào trong gió dần trở nên quen thuộc. Tiếng trống trường, tiếng chuông reo, tiếng cười đùa ồn ào huyên náo cũng lặng lẽ trở thành một phần quý giá của tuổi học trò.

Nhưng nhớ biết nhường nào những tiết học thú vị, bổ ích. Lớp học lặng im trong tiếng giảng bài đều đều, ấm áp của thầy, của cô. Những ánh mắt chăm chú dõi theo nét phấn trắng trên nền bảng, khẩn trương như muốn trọn vẹn tiếp thu những kiến thức mới lạ trước mắt. Ánh mắt trong veo hài hòa trong không khí hăng say của cả lớp, khó quên đến không ngờ.

Và tiếng chuông giải lao vừa reo, bức tranh cổ kính trong hồi ức bỗng mờ nhạt dần, cô cậu học trò ùa ra sân như bầy ong vỡ tổ, cả sân trường bỗng chìm trong nhiệt huyết thanh xuân. Góc này tùm năm tùm ba, cúi đầu vào cuốn truyện tranh, cuốn sách nhỏ. Góc này chạy nhảy nô đùa, quả cầu theo nhịp chân nâng lên hạ xuống. Những khoảnh khắc ấy sẽ trở thành những kỉ niệm bình yên đáng quý của cuộc đời.

Thời gian trôi đi, trường không đơn thuần chỉ là trường học nữa, nó giống như một mái nhà thứ hai. Nhớ về mái trường thân yêu là nhớ về thầy cô, nhớ về những tháng ngày được thầy cô quan tâm, chăm sóc, được thỏa sức nô đùa cùng bè bạn. Nhớ những bài học tri thức lí thú, nhớ những bài học đạo lý làm người, nhớ nụ cười ánh mắt nghiêm khắc mà bao dung, nhớ cả những mùa thi chợt đến.